

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba, v trestnej veci proti vyžiadanej osobe **V. P. , v konaní podľa európskeho zatýkacieho rozkazu**, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 26. februára 2009 v Bratislave sťažnosť krajského prokurátora v Žiline proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 26. januára 2009, sp. zn. Ntc 13/2008 a rozhodol

t a k t o:

Podľa § 193 ods. 1 písm. a/ Tr. por. sťažnosť krajského prokurátora **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e:

Krajský prokurátor v Žiline podal na Krajskom súde v Žiline podľa § 21 ods. 1 zák. č. 403/2004 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze návrh na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Krajským súdom v Prahe dňa 31. júla 2008 pod. sp. zn. 3 T 81/95, na občana Slovenskej republiky V. P., nar. X. V., bytom Ž., prechodne bytom S..

Po postupe podľa § 21 ods. 1 zák. č. 403/2004 Z.z. a podľa § 18 ods. 2 citovaného zákona, po požiadaní o doplnenie informácií, bol Krajským súdom v Prahe opravený pôvodný európsky zatýkací rozkaz, v ktorom bol chybne uvedený dátum rozhodnutia súdu, o ktorý sa európsky zatýkací rozkaz opiera a dňa 18. novembra 2008 bol doručený Krajskej prokuratúre v Žiline nový opravený európsky zatýkací rozkaz, s pôvodným dátumom vydania 31. júla 2008.

Na základe toho podal krajský prokurátor v Žiline na Krajský súd v Žiline dňa 21. novembra 2008 nový návrh na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného na občana Slovenskej republiky V. P., na výkon zvyšku trestu odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov a 10 (desať) mesiacov, uloženého mu rozsudkom Krajského súdu v Prahe

z 5. septembra 2000, sp. zn. 3 T 81/95, v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Prahe z 21. decembra 2000, sp. zn. 2 To 177/2000, pričom krajský prokurátor navrhol rozhodnúť o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu s odkladom do právoplatného skončenia trestnej veci vedenej proti obvinenému V. P. na Okresnom súde v Žiline pod sp. zn. 34 T 33/2008. Neskôr, ešte pred rozhodnutím krajského súdu, prokurátor túto časť návrhu modifikoval v tom zmysle, že nie je potrebné rozhodnúť o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu s odkladom, pretože trestné stíhanie vo vyššie označenej trestnej veci Okresného súdu v Žiline bolo už právoplatne ukončené (pričom z pripojeného rozhodnutia sa zisťuje, že pri uznaní viny menovaného, obvineného za prečin nebezpečného vyhrážania, bolo upustené od uloženia súhrnného trestu).

Krajský súd V. uznesením z 26. januára 2009, sp. zn. Ntc 13/2008, o tomto návrhu krajského prokurátora rozhodol podľa § 21 ods. 4 zák. č. 403/2004 o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov, z dôvodov § 14 ods. 1 písm. h/ citovaného zákona, že európsky zatýkací rozkaz Krajského súdu v Prahe z 31. júla 2008, sp. zn. 3 T 81/95, vydaný na V. P. **sa nevykoná.**

Krajský súd poukázal vo svojom rozhodnutí na to, že európsky zatýkací rozkaz, vydaný na občana Slovenskej republiky V. P., sa týka skutkov, ktoré sa podľa právneho poriadku Slovenskej republiky považujú za čiastočne spáchané na území Slovenskej republiky, a to tri čiastkové skutky zo štyroch. Vzhľadom na ustanovenie § 14 ods. 1 písm. h/ zákona o európskom zatýkacom rozkaze, podľa ktorého vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu justičného orgánu štátu pôvodu sa odmieta, ak sa týka skutkov, ktoré sa podľa právneho poriadku Slovenskej republiky považujú za spáchané čiastočne alebo v celom rozsahu na území Slovenskej republiky, krajský súd odmietol vykonanie tohto európskeho zatýkacieho rozkazu a rozhodol tak, ako je vyššie uvedené.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť krajský prokurátor. V jej odôvodnení uviedol, že v zmysle § 10 ods. 15 Tr. por. účinného od 1. januára 2006 (treba poznamenať, že vzhľadom na neskoršie zmeny a doplnky tohto Trestného poriadku ide o § 10 ods. 16) každý čiastkový útok pokračovacieho trestného činu je v procesnom práve považovaný za samostatný skutok, čomu zodpovedá aj úprava súvisiacich otázok, napr. ak sa dôvod neprípustnosti trestného stíhania uvedený v § 9 ods. 1 Tr. por. týka len niektorého

z čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu, nebráni to, aby sa vo zvyšnej časti takeého činu viedlo trestné stíhanie.

S poukazom na jedno z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 Tost 1/2008, potom prokurátor argumentoval tým, že pri možnosti posudzovania čiastkových skutkov pokračovacieho trestného činu ako samostatných skutkov v procesnom zmysle, to umožňuje odmietnuť vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu len pre tie čiastkové skutky, vo vzťahu ku ktorým existuje niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 14 zák. č. 403/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Na základe toho krajský prokurátor vyslovil názor, že krajský súd mal vydať také rozhodnutie, že podľa § 21 ods. 4 zákona o európskom zatýkacom rozkaze, z dôvodov uvedených v jeho § 14 ods. 1 písm. h/ sa európsky zatýkací rozkaz vydaný na V. P. nevykoná pre skutky uvedené v európskom zatýkacom rozkaze pod bodmi 1/, 2/ a 3/, čo sú čiastkové skutky spáchané na území Slovenskej republiky a pokiaľ ide o čiastkový skutok uvedený v európskom zatýkacom rozkaze pod bodom 4/ (ide o čiastkový útok pokračovacieho trestného činu krádeže, spáchaný na území Českej republiky), mal krajský súd rozhodnúť, že v tomto bode sa európsky zatýkací rozkaz vykoná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa predovšetkým musel zaoberať otázkou, či sú splnené podmienky na podanie opravného prostriedku proti vyššie uvedenému rozhodnutiu krajského súdu. Napriek poučeniu obsiahnutému v napadnutom uznesení o prípustnosti sťažnosti aj prokurátora a vyžiadanej osoby proti tomuto uzneseniu, Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že podľa § 21 ods. 6 zákona č. 403/2004 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze je sťažnosť prokurátora a vyžiadanej osoby prípustná len proti rozhodnutiu o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, nie však proti rozhodnutiu podľa § 21 ods. 4 citovaného zákona, že sa európsky zatýkací rozkaz nevykoná.

V tomto sa upriamuje pozornosť na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 To 66/2006, uverejnené pod č. 20 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 2/2007. V jeho intenciách boli neskôr vydané i ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu.

Najvyšší súd sa preto nemohol meritórne zaoberať otázkou, či v danom prípade rozhodnutie o nevykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu je vecne správne, alebo či malo byť rozhodnuté tak, ako navrhol v sťažnosti krajský prokurátor, že malo byť rozhodnuté o jeho čiastočnom výkone za jeden čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, alebo či malo byť rozhodnuté o jeho výkone ako celku tak, ako bol vydaný Krajským súdom v Prahe a ako to pôvodne navrhol krajský prokurátor v Žiline.

Keďže v predmetnej veci nebolo možné sa zamerať na preskúmavanie napadnutého rozhodnutia v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. a následne rozhodnúť podľa § 21 ods. 7 zák. č. 403/2004 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze, pretože sťažnosť bola podaná proti uzneseniu, proti ktorému nie je prípustná, Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 26. februára 2009

JUDr. Milan K a r a b í n, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová